

Efter årets SM togs Anton Andersson och Ola Johansson ut som första svenska landslag i vingoverall.

”En riktigt kul upplevelse! Fantastiskt att få vara med på ett världsmästerskap”, säger Ola Johansson, mycket nöjd med sin tionde plats.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto VM:s organisation

I månadsskiftet augusti / september hölls det andra världsmästerskapet i vingoverall. Tävligen pågick under fem dagar och 63 deltagare var på plats. Till VM hade Anton och Ola guld respektive silver i bagaget från sommarens SM, som gick i Vårgårda hos hemmaklubben FKCG.

Ola Johansson, riktigt nöjd med en hedrande tiondeplats på Sveriges första VM i vingoverall.

VM:s organisation

- premiär för svenskt deltagande

”Förutom det hade jag bara deltagit i en internettävling där man hoppar hemma och jämför sina resultat på nätet”, säger Ola.

Olas starkaste gren så här långt har varit tid, där man ska vara i luften så länge som möjligt. ”På VM gick det bäst i den grenen tillsammans med distans. Även speed som är min svagaste gren gick bättre än förväntat.”

Med tre personliga rekord och två svenska rekord gick det bättre på VM än vad Ola vågat hoppas på.

”Jag är extremt nöjd. En delad tiondeplats av 63 deltagare är långt bättre än vad jag förväntade mig.”

Många finaler

I ”wingsuit performance” tävlar man alltså i tre delgrenar: hastighet, tid och distans (se artikeln till vänster). Ordningen för grenarna lottas på tävlingen och en komplett runda innebär ett hopp i varje gren för alla deltagare. Totalt ska nio hopp göras, tre i varje gren.

På VM använde man ett tvåmotorigt flygplan som tog 16 hoppare. Fyra finaler med fyra tävlande på varje final gör att det blir en del tid att sitta i flygplanet.

”Vi hade såklart syrgas, men det var jobbigt att vara sista grupp ut, så turordningen var rullande för varje omgång, för rättvisans skull.”

De tävlande använder samma vingoverall för alla grenar och det gäller att välja den mest optimala som passar ens flygstil bäst. Ola flyger med en så kallad Squirrel CR plus.

”Jag har inte, som många andra, hunnit prova så många olika overaller. Men den här har ju fungerat bra hittills.”

Besvärliga framåtkast

Resultaten beräknas så att den som fått bäst resultat i ett hopp får 100 procent. Sedan räknas det av neråt för övriga deltagare på lite olika sätt beroende på vilken gren det rör. Alla hopp räknas och blir ett hopp nollat på grund av något regelbrott blir det väldigt avgörande.

”En kille råkade ta ut fel riktning och flög 45 grader fel och hamnade i en helt annan stad”, berättar Ola skrattande: ”Det blev såklart en nolla på det hoppet.”

Det var ganska hög fällningshastighet och därmed långt framåtkast i i uthoppen. Det ställde till det ganska mycket för de flesta hopparna och påverkade resultaten negativt: ”Bland annat drabbade det Anton som hade hoppats på ett bättre resultat under tävlingen.”

Espen Fadnes från Norge tog hem guldet före Chris Geiler, fjolårets vinnare från USA. På tredjeplats kom ryssen Dmitry Podoryashy.

Framtidsplaner

Både Ola och Anton är landslag även under 2019 och främsta målet är deltagan-

de på världscupen som kommer att gå på hösten.

Framöver är det mest träning på programmet. I mitten på oktober åker Ola till Kalifornien för att träna på olika hoppfält och därefter bär det av till ett träningsläger i Portugal. Till vintern planeras en del inomhusflygning för att ytterligare förbättra teknikerna.

Bästa minnet från VM förklarar Ola så här: ”Riktigt bra stämning! Alla är kompisar och hjälper varandra. Vi lär oss av varandra samtidigt som vi tävlar. Jag lärde känna många nya hoppare och det var riktigt roligt.”

Ola Johansson delade tiondeplatsen med Amber Forte från Norge. Till höger vinnaren Espen Fadnes, även han från Norge.

VM:s organisation